

народника — и современика, поставилъ се у мислима предъ оно велико чести достойно собрание читавогъ народа, то се ондакъ и нынъовъ духъ самъ одъ себе развия, срдце ньионово ондакъ тежи, за онимъ честнимъ одобрениемъ и признаніемъ славоревниво къ великимъ чувствованиямъ и добродѣтелима, перо се одушевлява и крила добия за дѣла, коя су вѣчна и неумрла. При садашнѣмъ разцеплению и равнодушию, морала су по єдина Славянска племена безъ книжевности, слѣдователно и душевно — слаби, непросвещени и ненаучени остати. Зато и є тако често и постизала поруга и презреніе туђи народа, кои су мыслили, да Славянинъ никакве силе нема у чемугодъ за човеческо изображеніе себѣ заслужнимъ учинити, шта више, ни способности, да оно одъ другіи изнађено ужива. Ова поруга и подсмей отровала с себосећани и себепознавањ Славяна тако, да є изъ поруганогъ поругатель свогъ рођеногъ народа постао. Тако є представљо Славянинъ найчудноватије у Историји никадъ нечувено и невиђено позорије једногъ народа, кои є наилепша чувства любави, почитания, удивленя и послѣдованија съ добровольномъ подашносту прама свију туђи народа разкошно просипао, а за самогъ себе понижавају ѿ срамъ, недозрелость, малодушије, противовольство и непочитаніе задржао. Никадъ му није на паметъ падало, да једанъ велики народъ тако-